

1. NIVELL CONTEXTUAL

TÍTOL	<i>Lutz and Alex sitting in the trees (Lutz i Àlex seuen als arbres)</i>
AUTOR	Wolfgang Tillmans (Remscheid, Alemanya, 1968)
ANY	1992
DIMENSIONS	24'9 x 18'3 cm
TÈCNICA	C-type print
LOCALITZACIÓ DE L'OBRA	Victoria and Albert Museum, London
DADES BIOGRÀFIQUES RELLEVANTS	<p>Va viure en Hamburg fins que es va traslladar a Anglaterra a finals dels anys vuitanta. Durant aquest primer període, va experimentar amb fotocòpies làser en blanc i negre de fotografies pròpies i d'imatges procedents de diaris.</p> <p>Entre 1990 i 1992 va estudiar fotografia al Bournemouth and Poole College of Art and Design. Per aquella època, ja havia començat a col·laborar amb revistes de moda britàniques com <i>The Face</i> o <i>I+D</i>. Aviat es va donar a conèixer amb fotografies de gent jove en el seu entorn social: assidus de clubs nocturns, activistes gays, militants ecologistes, etc. Se l'ha considerat un fotògraf documentalista de la seva generació, però l'enigmàtica posta en escena i la composició artística de les seves fotografies contradiu una intenció purament documental.</p> <p>Mentre capturava imatges de joves en festes, clubs i concerts, es va convertir en retratista d'alguns dels personatges famosos del moment, com la model Kate Moss, el cantant pop Damon Albarn o el músic i compositor Moby. A més del retrat, Tillmans també ha treballat altres temes, com la natura morta o l'arquitectura.</p> <p>Tot i que ja havia exposat a Hamburg, l'any 1993 va fer la que ell considera la seva primera exposició, a la galeria Daniel Buchholz (Colònia). Allí va presentar algunes de les fotografies que havia publicat en revistes juntament amb originals, totes sense emmarcar, no alineades i enganxades directament a la paret. Aquesta característica es mantindrà en tots els seus muntatges posteriors. Amb la seva manera de procedir, Tillmans vol abolir la jerarquia que separa la imatge impresa (en un mitjà de comunicació o mitjançant una impressora) de l'original (revelada al laboratori fotogràfic), totes elles tenen el mateix valor per a l'artista. També vol equiparar la transitorietat dels muntatges amb el caràcter efímer de la realitat que representen les seves fotografies.</p> <p>Tillmans ha reconegut que, malgrat la por que té al SIDA, les seves imatges són optimistes, perquè ha acceptat la fragilitat de la vida i ha decidit celebrar-la. Encara que les seves fotografies formen part de la seva quotidianitat i, tot i que molts dels protagonistes són amics seus, no ha volgut mai que s'identifiquin amb una autobiografia.</p> <p>A mitjans dels noranta, comença a investigar les possibilitats de l'abstracció i abandona temporalment la representació de persones. D'aquesta etapa són les seves <i>Intervention Pieces</i>, en què exposa el paper fotogràfic a diferents fonts lluminoses en el laboratori. Amb aquest procés de treball vol posar de</p>

	<p>manifest la dualitat de la fotografia com a mitjà de representació i com a objecte físic.</p> <p>Entre les seves exposicions individuals destaquen <i>I didn't Inhale</i>, a la galeria londinense Chisenhale (1997), <i>Wako Works of Art</i>, Tokyo (1999), o <i>Soliders/Space Between Two Buildings</i>, celebrada a l'Interim Art de Londres (1999). Ha publicat llibres com <i>Total Solar Eclipse</i> (1999) i <i>Wako Book</i> (1999). La seva obra ha estat reconeguda amb diversos guardons internacionals entre els quals sobresurt el britànic Turner Prize (2000).</p>
<p>CONTEXT HISTÒRICO-ARTÍSTIC</p>	<p>L'obra de Tillmans es pot incloure dins les noves formes de realisme que des dels anys vuitanta estan replantejant la realitat a través de la visió fotogràfica.</p> <p>Podem establir relacions entre l'obra de Tillmans i tot un seguit de fotògrafs coetanis que desenvolupen un treball fotogràfic documental en Anglaterra, des de Martin Parr fins a Nick Waplington. També es vincula a "l'Escola de Boston" amb fotògrafs com Nan Goldin, Jack Pierson, Mark Morrisroe, David Armstrong, Shellburne Thuber i Taboo.</p>

2. NIVELL FORMAL

<p>DESCRIPCIÓ</p>	<p>Fotografia en què apareixen un noi i una noia asseguts a les branques d'un arbre, enmig del bosc. Els cobreix un impermeable que deixa entreveure els cossos nus al dessota. El noi resta pensatiu mentre la noia mira curiosament a la càmera.</p>
<p>PAPER DE L'AUTOR</p>	<p>L'autor utilitza els seus millors amics com a models. La continua referència a la seva pròpia vida és una garantia de l'autenticitat del seu treball. Enfront l'instant decisiu, Tillmans prefereix l'instant qualsevol; no espera que la imatge es formi de manera sobtada, sinó que la selecciona entre totes les seves possibilitats.</p> <p>No elabora una tècnica especial, ni inventa un món particular. Qualsevol persona pot reconèixer en les seves fotografies una relació amb la seva pròpia vida.</p> <p>Tillmans ha fotografiat manifestacions contra el racisme o contra la discriminació dels homosexuals; no obstant això, no ha mostrat aquestes fotografies com a sèries individuals, ni ha tractat de fer-hi una denúncia concreta. Les reivindicacions polítiques parteixen de la seva actitud vital: l'individu, la seva pròpia vida està per damunt de la representació o la reflexió concreta.</p>

3. NIVELL INTERPRETATIU

<p>ELS MATERIALS</p>	<p>La fotografia és el mitjà habitual d'expressió de l'artista que prové del camp de la fotografia de moda. Ha col·laborat en revistes com <i>The Face</i>, <i>I+D</i>, <i>Interview</i>, <i>Index</i> o <i>Big</i>, entre d'altres.</p> <p>L'home i la dona mostren un desig de fondre's amb la natura. Lamentablement, semblen incòmodes, es troben en una situació d'equilibri inestable. Han tingut la necessitat de cobrir-se amb impermeables que no fan més que indicar que, malgrat ho intentin, no formen part d'aquell entorn.</p>
----------------------	--

	<p>La natura, en estat salvatge i amb tota l'exuberància que permet la fotografia, es revela com un viatge nostàlgic al passat, quan l'home vivia en simbiosi amb la natura.</p>
<p>LES FORMES</p>	<p>L'estil de Tillmans conserva la més pura tradició fotogràfica enfront la gran quantitat d'innovacions plàstiques que s'estan produint des dels anys 80 i 90 en el llenguatge fotogràfic. És un dels últims grans representants del purisme fotogràfic. Treballa amb una nova forma de realisme, on el més important és la proximitat. Es tracta d'inferir realitat a través de la proximitat formal de l'obra i del propi reconeixement d'allò representat. Tillmans evita la utilització d'efectes dramàtics i busca la indeterminació, els seus personatges sempre es mostren inexpressius.</p> <p>La composició en diagonal juga un doble paper, formal i interpretatiu. Introdueix dinamisme a l'escena alhora que ens incita a pensar que ha estat la noia qui ha pres la iniciativa de pujar a l'arbre i ha arribat més alt i més lluny. Ella es mostra contenta mentre ell resta pensatiu, meditant sobre la situació d'ambdós.</p> <p>La pregnància del color vermell fa que parem més atenció a la figura del noi. L'impermeable verd queda més integrat en la natura. Són colors complementaris, com ho són els sexes representats.</p> <p>Els nois són joves, tenen tota una vida per davant, encara estan a temps de prendre decisions rellevants.</p>
<p>CONSIDERACIONS DE L'AUTOR</p>	<p><i>L'observació precisa de la superfície de les coses és la clau per entendre alguna cosa en aquest món. La superfície és l'únic que tenim. Si no em concedeixo temps per estudiar amb cura i entendre la superfície d'alguna persona o cosa, millor que no comenci. Cal començar amb l'observació, el resultat arribarà més endavant.</i></p> <p><i>Observo amb els ulls, després utilitzo una càmera per donar forma a una imatge que s'assembla tot el possible a allò observat. Pot ser que aquesta observació no sempre obtingui un resultat o una direcció. En la investigació visual, una conseqüència predeterminada acostuma a obtenir resultats dolents. Això no significa lliurar les coses a l'atzar. Però és el subtil joc entre la investigació intencionada i la que no té direcció el que permet trobar coses que un desconeixia, i és aquest l'àmbit del qual resulta més difícil parlar. Dóna la impressió que és extremadament difícil delimitar aquest principi bàsic de la producció artística.</i></p> <p>Consideracions de Wolfgang Tillmans l'abril de 2005 a Londres i recollides a la revista EXIT -Imagen y cultura- núm.18 <i>Naturaleza muerta</i>, Madrid, 2005, pàg.: 72.</p>
<p>CONSIDERACIONS CRÍTQUES</p>	<p><i>Se'ls veu molt innocents, pujats als arbres com dos micos. Sembla que els ha fotografiat un antropòleg en un dels seus viatges (...). Recorda els boscos d'escenes del Renaixement alemany com Cupid i Venus de Lucas Cranach o els paisatges d'Altdorfer. Si prenem de referència el gravat de Durero Adam i Eva, Tillmans presenta una versió moderna de la caiguda en el moment que la jove parella es cobreix el cos, avergonyida de la seva nuesa.</i></p> <p>Jonathan Jones, <i>Lutz and Alex sitting in the trees</i>, The Guardian, 14 de juliol de 2001, a la web: http://arts.guardian.co.uk/portrait/story/0,11109,740334,00.html, consultada el 8 de febrer de 2007.</p>

	<p><i>Darrera d'aquesta aparença quasi sociològica, embolcallada per l'esperit i el vertigen d'una època, s'ha anat desplegant la mirada d'un artista amb una formació i vocació clàssiques, ja sigui en els temes i gèneres, com en les composicions de les seves fotografies. Així, durant els últims anys, travessant el llindar del mil·lenni, els interessos estètics de Tillmans segueixen copsant la bellesa, el plaer, però ja no tan corporal o carnal, sinó matèric i visual.</i></p> <p>Penelas, Seve: "Wolfgang Tillmans", a la revista EXIT-Imagen y cultura-núm. 14 <i>Abstracción</i>, Madrid, 2004, pàg.: 76.</p>
--	--

4. RECURSOS

ON LINE	<p>http://www.fundacion.telefonica.com/at/colfotografia/paginas/a27.html Explicació de la trajectòria artística de Wolfgang Tillmans, representat a la col·lecció de fotografia contemporània de la Fundació Telefònica amb l'obra <i>Köln Installation 1999-2002</i> (2002).</p> <p>http://www.masdearte.com/item_artistas.cfm?noticiaid=5558 Breu biografia i currículum de l'artista.</p> <p>http://arts.guardian.co.uk/portrait/story/0,11109,740334,00.html Article del 14 de juliol de 2001 amb el comentari de l'obra <i>Lutz and Alex sitting in the trees</i>, 1992.</p> <p>http://www.hammer.ucla.edu/exhibitions/104/ Explicació sobre l'artista i galeria d'obres amb motiu de la seva exposició al Hammer Museum, Los Angeles, del 17 de setembre de 2006 al 7 de gener de 2007.</p> <p>http://www.guggenheimcollection.org/site/artist_works_213_0.html Explicació sobre l'artista i galeria d'obres de la col·lecció del Museu Guggenheim de Nova York.</p>
BIBLIOGRAFIA	<p>Espacio uno. Un espacio. Villa Iris, Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Ministerio de Educación y Cultura, Fundación Marcelino Botín, Madrid, 1998.</p> <p>Revista EXIT-Imagen y cultura- núm. 18 <i>Naturaleza muerta</i>, Madrid, 2005.</p> <p>Revista EXIT -Imagen y cultura- núm. 14 <i>Abstracción</i>, Madrid, 2004.</p>
PROCEDÈNCIA DE LA IMATGE	<p>http://www.vam.ac.uk/vastatic/microsites/photography/photographers.php Llistat dels fotògrafs presents a la col·lecció del Victoria and Albert Museum.</p>

5. APLICACIONS A L'AULA

PREGUNTES ESPECÍFIQUES DEL GUIÓ DE COMENTARI	<ul style="list-style-type: none"> - Què té d'habitual aquesta situació? - Què en té, d'estrany? - Per què creus que hi apareixen un home i una dona i no dos homes o dues dones? - Creus que la seva posició a l'arbre (ella més amunt, ell més avall) ens pot indicar alguna cosa?
CONCEPCIÓ DE L'OBRA ARTÍSTICA	<p>OBJECTIUS</p> <ul style="list-style-type: none"> - Utilitzar la fotografia, no com a mitjà de documentació d'un fet real, sinó com a mitjà de representació d'una posta en escena.

REALITZACIÓ DE L'OBRA	<p data-bbox="475 208 692 237">PROCEDIMENTS</p> <ul data-bbox="475 241 1453 380" style="list-style-type: none"><li data-bbox="475 241 1453 309">- Identificació d'elements artístics a la fotografia de moda (enquadrament, il·luminació, composició, punt de vista...)<li data-bbox="475 313 1453 380">- Fotografia de situacions preparades que representin conceptes abstractes (soledat, incomunicació, complicitat, superioritat, etc.)
-----------------------	---